

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121503343
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6121503343.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Kataríny Krochtovej, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XX/XX, XXX XX F., právne zastúpený: Advokátska kancelária Čerevková, s. r. o., Námestie slobody 13/25, 066 01 Humenné, IČO: 47 257 385, proti žalovanému: G. A. A., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX H. XX, o zaplatenie 180.000,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 7C/4/2022 zo dňa 18.08.2023, takto jednomyseľne

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výroku I. a súvisiacom výroku III. o trovách konania.
- Žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ a „súd“) napadnutým rozsudkom vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 180.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.05.2022 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku II. žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku III. uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 64 %.

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 657, § 724, § 725, § 726, § 727, § 728, § 729 ods. 1 a 3, § 730 ods. 1 a 2, § 731, § 732, § 3 ods. 1, § 33b ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, § 489, § 563, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka; § 3 nariadenia vlády SR, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“); § 153 a § 154 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatoval, že žalobca sa v upomínacom konaní domáhal voči žalovanému pôvodne zaplatenia sumy sumu 220.000,- eur s prísl., ale neskôr po čiastočnom späťvzati žaloby ostala predmetom sporu suma 180.000,- eur s prísl.

Žalobca spočiatku tvrdil, že šlo o pôžičku. Následne upresnil, že žalovaný mu sľúbil, že sa stane polovičným vlastníkom v ruskej spoločnosti a suma 180.000,- eur bola poskytnutá žalovanému za účelom zabezpečenia, aby bol zapísaný ako akcionár v spoločnosti ALIANSRESURS. Keďže však žalovaný túto povinnosť, na ktorú sa zaviazal, nesplnil, žalobca žiadal vrátenie týchto finančných prostriedkov. Žalovaný poprel, že by mu žalobca poskytol pôžičku. Uznal, že sumu 180.000,- eur mu žalobca poskytol, avšak podľa neho táto suma bola poskytnutá na činnosť bioplynovej stanice, ktorú nemal žalobcovi vrátiť. Navrhol žalobcovi, že do budúca, ak bude manažérom bioplynovej stanice, zabezpečí, aby časť zisku z tejto bioplynovej stanice bola vyplatená aj žalobcovi. Nesporné medzi stranami bolo poskytnutie sumy 180.000,- eur. Sporný bol právny titul poskytnutia financií a vrátenie poskytnutých financií.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd zato, že k poskytnutiu financií titulom pôžičky nedošlo, keďže podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke je vrátenie vecí rovnakého druhu. Zhodne z výpovede žalobcu a žalovaného vyplýva, že dohoda na vrátení rovnakého druhu požičanej vecí - peňazí - nebola, ale protiplnením poskytnutej sumy malo byť vlastníctvo žalobcu v ruskej spoločnosti.

Žalobca a žalovaný sa zhodli na obsahu dohody o činnosti, ktorú mal vykonať žalovaný. Žalovaný mal vykonať činnosť smerujúcu k tomu, aby žalobca bol zapísaný ako spoluvlastník v ruskej spoločnosti ALIANSRESURS. K uvedenej dohode medzi žalobcom a žalovaným došlo ako medzi fyzickými osobami, nakoľko nebolo preukázané, že v čase uzatvorenia takejto dohody žalobca vykonával podnikateľskú činnosť a že žalovaný túto činnosť mal v predmete podnikania. Preto na právny vzťah medzi stranami súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd ďalej konštatoval, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu príkaznej zmluvy. Pri dohode o príkaznej zmluve žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky, ale žalovaný vylúčil, aby mal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť. Žalovaný tvrdil, že tieto financie mu žalobca poskytol nie v súvislosti s príkaznou zmluvou, ale že mu boli poskytnuté na činnosť bioplynovej stanice. Žalovaný svoje tvrdenie, že tieto financie použil na dlhy a rozbehnutie činnosti bioplynovej stanice žiadnymi dôkazmi nepreukázal. Žalobca uviedol, že o takomto použití financií nemal vedomosť. Súd nemal preukázanú obranu žalovaného, že financie poskytnuté žalobcom boli určené na činnosť bioplynovej stanice, ale mal preukázané, že boli poskytnuté na činnosť, a to zápis žalobcu v ruskej spoločnosti. Taktiež žalovaný nepreukázal, že by s činnosťou zápisu žalobcu ako spoluvlastníka mal nejaké náklady. Dohoda medzi stranami sporu bola na tom, že žalobca sa mal stať spoluvlastníkom v spoločnosti ALIANSRESURS a žalovaný mal vykonať činnosť k tomu smerujúcu. Skutočnosť, ako naložil žalovaný s týmito financiami, bolo jeho vecou. Nebolo preukázané, že žalobca sa mal podieľať na nákladoch na spustenie a pre činnosť bioplynovej stanice. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť ALIANSRESURS (v ktorej žalobca mal byť spoluvlastníkom) sa stala spoločníkom v spoločnosti bio-eko energia s.r.o. až dňa 01.09.2021, teda až po poskytnutí financií žalobcom.

Aj z dôkazu, ktorý dokonca predložil žalovaný, a to splnomocnenie žalobcu, vyplýva, že splnomocniteľ mal platiť za služby registrátora, avšak žalovaný neuviedol, že by mal za to zaplatiť nejakú sumu. Preto súd mal za preukázané tvrdenie žalobcu, že žalovanému poskytol financie v súvislosti s príkaznou zmluvou. Žalovaný nepreukázal, že by s tým mal nejaké náklady.

K zápisu žalobcu ako spoluvlastníka v ruskej spoločnosti nedošlo z dôvodu chýb v potrebných písomných dokumentoch. Žalobca o tejto skutočnosti vedel, žalovaný ho o tom informoval a žalobca to aj potvrdil. Žalovaný oznámil žalobcovi, že k zápisu môže dôjsť až následne po tom, čo budú odstránené formálne chyby v potrebných dokumentoch. Žalovaný navrhol žalobcovi, že dohodnutú činnosť splní tak, že spolu so žalobcom vycestujú do Ruska, kde za prítomnosti žalobcu dôjde k jeho zápisu do obchodnej spoločnosti. Žalobca uviedol, že odmietal vycestovať do Ruska a navrhol, že zabezpečí žalovanému bezchybné listiny.

Žalobca žalovanému poskytol financie v súvislosti s príkaznou zmluvou. Žalovaný nepreukázal, že by s tým mal nejaké náklady. Preto financie zo strany žalobcu vo výške 180.000,- eur podľa príkaznej zmluvy mohli byť poskytnuté len ako preddavok na odmenu na činnosť žalovaného, ktorou mal zabezpečiť, aby žalobca bol zapísaný ako spoluvlastník v ruskej spoločnosti. Žalobca sa teda domáha vrátenia preddavku odmeny.

V danej právnej veci je jednoznačné, že dohodnutý výsledok nenastal. Podľa § 730 ods. 2 Občianskeho zákonníka, príkazca je povinný poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar bol spôsobený porušením povinností príkazníka. Z výpovede žalovaného vyplýva, že činnosť, na ktorú sa zaviazal, nevykonával. Pri zistení chýb v apostile podiel pre žalobcu dal zapísať na seba, pretože nechcel čakať na ďalší termín. Je síce pravdou, že s tým žalobca súhlasil, ale žalovaný uviedol, že neskôr mal podiel previesť na žalobcu. Dodnes tak neurobil. Nepredložil dôkaz o tom, aby v tejto súvislosti podnikol nejaké kroky. Ak žalobca nechcel cestovať do zahraničia, žalovaný nevyzval žalobcu na predloženie bezchybných listín, aby si svoju činnosť splnil. Žalovaný nemal stanovený termín, do kedy má pre žalobcu zápis spoluvlastníctva zabezpečiť. Pre zápis spoluvlastníctva pre žalobcu mohol počkať na nový termín a od žalobcu mal požadovať bezchybné doklady.

Tým, že žalobca vyzval žalovaného na vrátenie poskytnutej sumy vo výške 180.000,- eur, teda preddavok na odmenu, súd mal zato, že došlo k odvolaniu príkazu podľa § 731 Občianskeho zákonníka, a teda k zániku príkaznej zmluvy. Tým došlo aj k zániku právneho dôvodu na poskytnutie finančných prostriedkov a taktiež by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, ak by si žalovaný ponechal finančné prostriedky na splnenie si príkazu, k odvolaniu ktorého došlo, preto súd zaviazal žalovaného vrátiť žalobcovi poskytnutú sumu vo výške 180.000,- eur ako bezdôvodné obohatenie.

Žalobca požadoval voči žalovanému priznať aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, a to od 13.06.2021 vo výške 5 % ročne. Keďže žalobca nepreukázal, že by žalovaného vyzval na vrátenie týchto finančných prostriedkov, súd použil zákonnú úpravu, podľa ktorej dlžník je povinný vrátiť peniaze veriteľovi nasledujúci deň po tom, čo bol vyzvaný na vrátenie financií. Súd za takúto výzvu považoval až doručenie žaloby žalovanému, k čomu došlo dňa 15.05.2022 a od nasledujúceho dňa, teda od 16.05.2022 je žalovaný v omeškani s úhradou dlžnej sumy. Súd zo svojej úradnej činnosti zistil, že ku dňu 16.05.2022 zákonná výška úrokovej sadzby bola vo výške 5 % ročne, a preto súd zaviazal žalovaného na vrátenie tohto úroku z omeškania. V prevyšujúcej časti súd žalobu v časti úroku z omeškania zamietol.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a 2 a § 256 ods. 1 v spojení s § 262 CSP a v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64 %.

5. Proti výrokom I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že ak by aj akceptoval záver súdu prvej inštancie, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu príkaznej zmluvy, predmetom ktorej malo byť vykonanie činnosti žalovaným smerujúcej k tomu, aby sa žalobca stal spoluvlastníkom v ruskej spoločnosti ALIANSRESURS za odmenu v sume 180.000,- eur, namietal skutkové a právne závery súdu prvej inštancie odôvodňujúce nárok žalobcu na vrátenie poskytnutej sumy, a to z dôvodu, že žalovaný neporušil žiadnu zákonnú alebo zmluvnú povinnosť príkazníka, resp. ani nenastala zákonná (dôvodná) skutočnosť, ktorá by zakladala právo žalobcu na vrátenie poskytnutej sumy. Žalovaný poukázal na odôvodnenie súdu v bode 53. rozsudku a dodal, že bolo preukázané, že vykonal potrebné kroky na to, aby sa žalobca stal spoluvlastníkom v spoločnosti ALIANSRESURS. Zároveň je nesporné, že žalobca nenadobudol podiel v tejto spoločnosti na základe vlastného zavinenia - z dôvodu predloženia chybných dokumentov, pričom žalobca bez relevantných dôvodov tieto vady dokumentov neodstránil, čo vyplýva aj z vykonaného dokazovania (výpovede sporových strán, list E. I.). Ak teda súd prvej inštancie posudzoval právny vzťah sporových strán ako vzťah z príkaznej zmluvy, mal za daného zisteného skutkového stavu riadne aplikovať aj ustanovenie § 730 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže príkazca (žalobca) je povinný poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka (žalovaného). V prejednávanej veci síce výsledok nenastal, ale nezdar konania bol spôsobený žalobcom, a preto nebol daný zákonný dôvod na vrátenie poskytnutej odmeny. Pokiaľ ide o konanie strán po uvedenom nezdare konania spôsobenom žalobcom, tak toto podľa názoru žalovaného nemal ďalej súd prvej inštancie na účely skúmania splnenia príkazu a dôvodnosti nároku žalobcu posudzovať, avšak ak tak aj súd prvej inštancie učinil, tak aj v tomto prípade dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že iba z dôvodov na strane žalobcu došlo následne k prepisu podielu (ktorý mal nadobudnúť žalobca) na žalovaného, a to iba dočasne z formálnych dôvodov, aby sa predišlo negatívnym okolnostiam na projekte bioplynovej stanice, čo vyplýva aj z predloženého listu E. I. (viď. tiež bod 20. rozsudku). Aj napriek tomu ostatné zúčastnené strany (žalovaný aj E. I.) postavenie aj práva žalobcu rešpektovali. Žalovaný považoval záver súdu prvej inštancie o tom, že nevykonal v neskoršom čase žiadne kroky k tomu, aby žalobca nadobudol podiel v spoločnosti ALIANSRESURS, za nesprávny. Žalovaný poukázal na to, že zariadil vybavenie potrebných záležitostí v Rusku, kam žalobca bez uvedenia relevantného dôvodu odmietol vycestovať a na prípadné ďalšie jeho výzvy nereagoval. Zo súdneho spisu ďalej vyplýva, že žalovaný vyzval žalobcu listom (14.09.2021), aby sa žalovanému ozval/vyjadril vo veci riešenia spoločných záležitostí a zároveň ho žalovaný informoval o skutočnostiach, ktoré sú aj predmetom tohto sporu, no žalobca na túto ani inú výzvu žalovaného nereagoval. Okrem toho požiadavka, aby žalovaný vyzýval opätovne žalobcu na predloženie bezchybných dokumentov, najmä ak žalobca potvrdil, že o vadách dokumentov vedel, je nad rámec zákona. Naopak § 727 Občianskeho zákonníka predpokladá aj určitú aktivitu príkazcu (žalobcu), keď ustanovuje, že príkazník (žalovaný) podáva správy o postupe plnenia príkazu na podklade žiadostí príkazcu (žalobcu). Nemožno preto pričítať na ťarchu žalovaného, ak žalobca neposkytol pri plnení príkazu žalovanému potrebnú súčinnosť a výsledok príkazu tým zmaril, a ani v ďalšom období neprejavil na splnení príkazu záujem a nereagoval na výzvy žalovaného resp. so žalovaným nekomunikoval. Naopak, zo správania žalobcu možno vyvodíť, že účasť v spoločnosti ALIANSRESURS si bez relevantného dôvodu zrejme rozmyslel a navodil tak situáciu, aby mu žalovaný mal vrátiť finančné prostriedky (ktoré boli skutočne použité na projekt bioplynovej stanice), čo možno vyvodíť aj z toho, že žalobca účelovo uplatnil žalobný nárok z titulu nevrátenej pôžičky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak možno považovať odvolanie príkazu (výzvu na vrátenie poskytnutej odmeny) zo strany žalobcu za neúčinné, nakoľko k nemu došlo až po nezdare konania spôsobenom žalobcom. Na základe vyššie

uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny, plne sa s ním stotožňuje, a preto ho navrhol potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania.

7. V ďalšom vyjadrení žalovaný dodal, že ako príkazník vykonal všetky potrebné kroky, aby splnil príkaz žalobcu (príkazcu), ktorý však splnenie príkazu zmaril a ani dodatočne mu neposkytol súčinnosť, aby k splneniu príkazu dôjsť mohlo, a preto v súlade s § 730 ods. 2 Občianskeho zákonníka mal nárok na odmenu, aj keď výsledok nenastal. Napriek tomu, že uvedené skutočnosti vyplývajú z dokazovania, súd prvej inštancie na ne v rozhodnutí nerefletoval a v danej veci prijal nesprávne skutkové a právne závery.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo v súlade s § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym posúdením súdom prvej inštancie.

11. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie zdôvodnil v rozsahu, ktorý obstoje v konfrontácii s požiadavkami kladenými na kvalitu súdnych rozhodnutí. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie súdu prvej inštancie. Keďže odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvoinštančné konanie a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku a len na zdôraznenie dodáva:

12. Predmetom sporu v danej veci je nárok žalobcu na vrátenie sumy 180.000,- eur s prísl., titulom zániku príkaznej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako príkazcom a žalovaným ako príkazníkom, predmetom ktorej bolo vykonanie činnosti žalovaného za účelom zápisu žalobcu v ruskej obchodnej spoločnosti. K zápisu žalobcu do tejto spoločnosti nedošlo, naopak obchodný podiel, resp. účasť v spoločnosti nadobudol žalovaný. Žalobca žiadal o vrátenie sumy, ale žalovaný sa bránil tým, že výsledok činnosti nenastal z dôvodov zapríčinených žalobcom, keďže mu neposkytol bezchybné doklady nevyhnutné pre zápis, preto má nárok na poskytnutú odmenu vo výške 180.000,- eur. Súd prvej inštancie prijal záver, že žalovaný nevykonal všetko preto, aby naplnil činnosť, ku ktorej sa zaviazal. Na základe toho žalovaný príkaz odvolal, a preto žalovaný je povinný poskytnutú sumu vrátiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia.

13. Podstatou príkazu vo všeobecnosti je záväzok príkazníka, že pre príkazcu, či už obstará vec, alebo vykoná inú činnosť. Záväzkovým právnym vzťahom, jeho podstatou je uloženie príkazu a jeho vykonanie. Podstatou príkazu je faktická alebo právna činnosť príkazníka v prospech a na riziko príkazcu.

14. Pre príkaznú zmluvu nie je stanovená písomná forma, teda sa môže uzatvoriť aj ústne. Vzťah medzi príkazcom a príkazníkom vo forme zmluvy upravuje ich vnútorný vzťah v zmysle vzájomných práv a povinností. Naplnenie záväzku príkazníka vykonať určitú činnosť v jeho mene je však podmienené

existenciou plnomocenstva, a to najmä v takom prípade, ak je príkazná zmluva uzavretá ústne, nakoľko príkazník predložením plnej moci predkladá tretej osobe svoje oprávnenie konať v mene príkazcu.

15. Príkazná zmluva upravuje vzťah medzi príkazcom, ktorý dáva príkazníkovi určitý príkaz na vykonanie niečoho. Upravuje teda vnútorný vzťah medzi oboma účastníkmi, t.j. ich vzájomné práva a povinnosti. Na úpravu tohto vnútorného vzťahu sa nevyžaduje určitá forma zmluvy, hoci nie je vylúčené, že sa príkazná zmluva uzavrie v písomnej forme. Príkazník však spravidla koná za príkazcu voči tretím osobám a na to, aby mohol konať za príkazcu, musí mať od príkazcu plnomocenstvo, v ktorom musí byť uvedený rozsah zástupcovho oprávnenia. To znamená, že vnútorný vzťah medzi príkazcom a príkazníkom založený príkaznou zmluvou je premietnutý do vonkajšieho vzťahu príkazníka k tretej osobe prostredníctvom plnomocenstva.

16. Príkazník má právo na odmenu aj v prípade, keď sa výsledok nedostavil. Dosiachnutie určitého výsledku nie je preto pojmovým znakom príkaznej zmluvy. K pojmovým znakom príkaznej zmluvy nepatrí jej odplatnosť, hoci zákon odplatnosť nevyklučuje. Príkazník vykonáva činnosť pre príkazcu, t. j. v jeho záujme. Nerobí to teda pre seba, vo vlastnom záujme, ale v záujme príkazcu. Byva pravidlom, že príkazník koná v mene príkazcu a vtedy vznikajú práva a povinnosti priamo príkazcovi.

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka naplnená nebola.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne právne kvalifikoval vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako príkaznú zmluvu v zmysle § 724 a násl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný sa zaviazal, že pre žalobcu vykoná činnosť smerujúcu k zápisu podielu žalobcu do ruskej obchodnej spoločnosti ALIANSRESURS. V tejto súvislosti žalobca poskytol žalovanému sumu 180.000,- eur, ktorú správne súd prvej inštancie kvalifikoval ako preddavok na odmenu. V konaní nebolo preukázané, aby žalovanému ako príkazníkovi vznikli potrebné a užitočné náklady spojené s vykonávaním príkazu, ktoré by mu žalobca bol povinný nahradiť. Žalovaný by mal právo na poskytnutú odmenu, hoci by sa požadovaný výsledok nedostavil, ale len vtedy, ak by k tomuto nezdaru nedošlo porušením jeho povinností.

19. Žalovaný namietal, že na odmenu má právo, pretože neporušil žiadnu zákonnú alebo zmluvnú povinnosť. Tvrdil, že k nezapísaniu žalobcu do ruskej obchodnej spoločnosti ALIANSRESURS nedošlo práve z dôvodov na strane žalobcu, ktorý mu neposkytol na tento účel úplnú dokumentáciu. V tejto súvislosti poukázal na list E. I. (viď bod 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a tiež na svoj list adresovaný žalobcovi dňa 14.09.2021 (viď bod 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku), ktoré podľa neho preukazovali nezdar na strane žalobcu.

20. Je potrebné uviesť, že žalovaný ako príkazník mal v zmysle § 725 Občianskeho zákonníka konať podľa svojich schopností a znalostí a v súlade s § 727 mal na žalobcu ako príkazcu previesť všetok úžitok z vykonaného príkazu. V zhode s názorom súdu prvej inštancie žalovaný tak nekonal.

21. Žalobca predložil žalovanému neúplné, resp. chybné dokumenty. Žalovaný mu odoslal list dňa 14.09.2021, v ktorom ho informoval, že 30 % akcií v ALLRES nadobudol žalovaný a že dávno by boli prevedené žalobcu, ak by mu poskytol správne dokumenty. Správne súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný nemal určenú lehotu na vykonanie príkazu, a teda bol povinný počínať si tak, aby vykonal všetko pre splnenie príkazu, čo však nebolo preukázané. Na rozdiel od žalovaného sa odvolací súd nedomnieva, aby uvedená požiadavka na žalovaného prekračovala rámec zákona. Za danej situácie by sa zo strany žalovaného žiadala určitá výzva k žalobcovi, z ktorej by celkom zreteľne vyplývalo, ktoré konkrétne nedostatky a v akej lehote má žalobca odstrániť, aby tak poskytol potrebnú súčinnosť žalovanému. Takéto konanie celkom iste zodpovedá požiadavke schopností a znalostí, ktorá sa od príkazníka pri plnení príkazu vyžaduje. Za schopnosť nemožno dozaista považovať následnú pasivitu žalovaného, ktorý inkasoval od žalobcu peniaze, v prospech seba dal zapísať podiel v ruskej obchodnej spoločnosti, ale ďalej nevykonal nič produktívne. Jeho argument o tom, že požiadaval žalobcu, aby s

ním vycestoval do Ruska tiež nemôže obstať, pretože nepreukázal, že išlo o jediný spôsob, akým by mohol žalobca poskytnúť potrebnú súčinnosť pre splnenie príkazu. Vzhľadom na to, že žalobca požiadaval žalovaného o vrátenie sumy 180.000,- eur, o čom svedčí podanie žaloby a jej doručenie žalovanému, došlo k zániku príkaznej zmluvy podľa § 731 v spojení s § 33b ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka. Preto je žalovaný povinný odmenu vrátiť, keďže bolo preukázané, že nezdar konania bol spôsobený porušením jeho povinností spočívajúcich v tom, že nevynaložil všetko úsilie a od žalobcu nepožadoval odstránenie konkrétnych nedostatkov v dokumentoch v určenej lehote. Samotný žalovaný tvrdil, že zabezpečil zapísanie podielu v ruskej obchodnej spoločnosti na seba, s čím žalobca súhlasil, ale nepreukázal, že vykonal všetko, aby účasť v spoločnosti bola zapísaná na žalobcu a aby tak na príkazcu (žalobcu) previedol všetok úžitok z vykonanej činnosti.

22. S poukazom na zánik príkaznej zmluvy, resp. odvolanie plnomocenstva, odpadol právny dôvod žalovaného na odmenu, a preto správne súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný je povinný titulom bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka), ktorého funkciou je náprava nespravodlivej majetkovej nerovnováhy vzniknutej z titulu absencie relevantného právneho dôvodu, vydať žalobcovi sumu 180.000,- eur s prísl.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie zistil skutkový stav, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci. Skutkový stav bol overený dôkazmi v kontexte posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Z tohto dôvodu odvolacia námietka žalovaného nebola ani v tomto smere naplnená.

24. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a súvisiacom výroku III. o trovách konania potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).